Petak, 18.03.2016.g.

U ovoj Korizmi "susreo" sam se s nekoliko novih molitvi Križnog puta,

koje do sada nisam čuo ni molio.

Jednu molitvu, ISUSOV KRIŽNI PUT I KRIŽNI PUT NEROĐENIH

prihvatio sam baš od srca i molio sam ju svaki dan, od kada sam ju

negdje na početku Korizme pronašao.

Drugu molitvu Križnog puta, koja me se posebno dojmila radi svoje širine

i dubine, ako se gleda i moli "duhovnim očima", "očima srca", tek sam

prije neki dan dobio od jedne drage sestre u vjeri.

Kako mislim da bi si možda netko od vas kroz nju mogao pronaći još

neke grijehe i slabosti koje bi trebao ispovjediti prije našeg najvećeg

blagdana, to ju dalje navodim kako mi ju je ta draga sestra poslala.

Baš jedno osobno duhovno preispitivanje u pozadini ISUSOVE MUKE.

"Ispit savjesti u korizmi prema postajama

križnoga puta

Križni put Gospodina našega Isusa Krista, put je kojim prolazi

svaki vjernik grešnik. Krist je sve naše boli na se uzeo, sve rane

naše iscijelio, postao je zadužnica našega mira. Na svakoj

postaji križnoga puta Krist uzima na sve grijehe svega

čovječanstva, za svakog čovjeka trpi da mu donese spasenje po

uzdignuću na drvo križa.

Stoga pripravimo svoje srce da se obratimo, očistimo od grijeha

i primimo milosrđe darovano Kristovim križem.

PRVA POSTAJA - Isusa osuđuju na smrt

Osuda – teška riječ i težak čin, ali koliko je prisutan u našem ponašanju i svakodnevici.

Koliko osuđujemo, osudom odbacujemo, lažno svjedočimo i kaljamo ugled svoga bližnjega? Osuda je svaka kriva riječ i pogled protiv čovjeka; svako neprihvaćanje bližnjega; osuda je i svaka pomisao zla prema bližnjemu.

DRUGA POSTAJA - Isus prima na se križ

Križ je znak prokletstva, odbačenosti, smrti. Za nas je pak drvo spasa. Križ

su sve situacije u kojima nismo mogli biti strpljivi, ili smo nešto morali

učiniti preko svoje volje – iz ljubavi. Križ je i druga osoba, njezine mane i

potrebe naše pomoći. Križ smo mi sami sebi kada se ne poznajemo i ne

prihvaćamo.

Koliko smo prihvaćali križ iz ljubavi prema Kristu koji je radi ljubavi

prema nama primio na svoja pleća drvo prokletstva i učinio ga za nas

drvetom života?

TREĆA POSTAJA - Isus pada prvi put pod križem

Pad na zemlju i udarac, težina koja pritišće. I nama se događa da

padnemo, jer pravednik pada i sedam puta. Ali koji je to moj prvi pad na

križnom putu? Pad u vjeri! Sumnje koje nam obuzimaju srca,

sumnjičavosti koje rađaju tjeskobu, nervozu, potrebu da umjesto oslonca

vjere imamo oslonac samih sebe.

Nevjera Bogu je prvi pad, kao pad praroditelja – oholost koja ubija Boga,

pohlepa koja ubija bližnjega, neumjerenost koja traži i preko mogućnosti.

Jesmo li bili nevjerni, pa tražili bogove umjesto Boga; sebe stavljali na

Božje mjesto?

ČETVRTA POSTAJA - Isus susreće svoju svetu Majku

Majka je ona koja nam pod svojim srcem podarila život. Roditelji su oni

koji su nas naučili prve korake u životu, oni koji su u ljubavi nad nama

bdjeli i bdiju radi našega dobra. Žalost roditelja zbog svoje djece vapije

Bogu u nebo! I veći grijeh ima onaj koji ne može u oči pogledati majku i

oca, nego onaj koji se ogriješio o druge zapovijedi!

A jesmo li mi imali ljubavi prema našim roditeljima? Možemo li ih u oči

pogledati dok hodimo križnim putem svoga života? Istina i ljubav susreću

se u roditeljima – jesmo li gajili prema njima istinu i ljubili ih bar malo od

onoga kako oni nas ljube?

PETA POSTAJA - Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Svijet je prepun Šimuna Cirenaca. To su oni koji u tišini srca svoga i pred

očima samo nebeskog Oca čine velika djela. Iz ljubavi. I mi imamo svoje

Šimune, imamo one koji i ne htijući ulaze u naš život pomažući nam

nositi križ.

Prepoznajemo li one koji nam čine velika djela iz ljubavi i

dopuštamo li da nam se pomogne kad nam je pomoć potrebna? Nije

sramota tražiti pomoć, još manje dopustiti da nam se pomogne. A mi –

jesmo li bili spremni, poput Šimuna Cirenca, priskočiti u pomoć bližnjem

u potrebi? Jesmo li bili pozorni na potrebe svoje braće i sestara u vjeri? Ili

nam je sram od iskazivanja supatnje udaljavao pogled od potrebnih?

ŠESTA POSTAJA - Veronika pruža Isusu rubac

Veronika je bila uz put. Žena koja je u žalosti promatrala događaje

Isusova križnoga puta. Samo ljubav ju je nagnala da istupi pred

izmrcvarenog Isusa i da mu obriše krv i znoj s lica. Njezin čin Crkva i

danas propovijeda. To je čin hrabrosti u svjedočenju ljubavi. Za uzvrat je

dobila najvredniji dar – oris lica Kristova u rupcu natopljenom krvlju i

znojem.

Imamo li mi hrabrosti da – poput Veronike – istupimo pred Isusa

krvavog i izmrcvarenog u našem društvu i tako posvjedočimo da

vjerujemo, ljubimo i ufamo se?

SEDMA POSTAJA - Isus pada drugi put pod križem

Opet pad. Pritisak križa. Udarac. Bol. Ovaj drugi pad znak je nemoći,

umora, posustajanja. Drugi Isusov pad pod križem naš je pad u nadi, u

ufanju. Koliko nam se puta dogodi da zbog društvenih i osobnih

neuspjeha, obiteljskih situacija, raznih pritisaka, gubimo nadu. Sve

postaje crno, beznadno, a mi hladni, očajni i indiferentni.

Imamo li takvih situacija u svome životu? Događa li se nama Isusov drugi

pad pod križem, pad u ustrajnosti, u tvrdoglavosti nadanja da „sve patnje

ovoga svijeta nisu ništa pred onime što nam je Bog pripravio u

vječnosti“?

OSMA POSTAJA - Isus tješi jeruzalemske žene

Susreo je Isus i njih dok je nosio svoj preteški križ. Plač i naricanje, buka

i galama, ali zbog čega… Jeruzalemske žene sada On opominje: Ne

plačite nada mnom, već nad djecom svojom!

Susrećemo li mi „jeruzalemske žene“ – sve one osobe u našem životu kraj

kojih prolazimo koji u jadikovanju nad svakodnevicom nisu sposobni

prepoznati pravi Put, pravu Istinu i pravi Život?

Imamo li mi tada snage opomenuti, potaknuti, ukazati na Isusa Spasitelja

i posvjedočiti ljubav Božju koju smo iskusili?

Bratska opomena donosi spasenje onome koji opominje i koji je

opomenut. Bratska opomena, poticaj i svjedočenje ne događa se u buci

ulice, već u tišini dvaju lica. Imamo li imalo Isusove snage da budemo

opomena, poticaj i svjedoci Njegovi u svojemu danas?

DEVETA POSTAJA - Isus pada treći put pod križem

Treći put je pao. Sve se na njega srušilo. Ima li snage za dalje? Treći je

pad, pad u ljubavi. On dolazi kada smo najviše izmoreni i izmrcvareni –

poput Isusa.

Događa li nam se da nam sve i svatko ide na živce, iritira nas

pomisao na čovjeka kraj nas? Želja da budemo samo mi – i nitko drugi, i

nikome da se ne moramo obraćati, opravdavati? Ljubav na djelu… Ima li

toga u našoj svakodnevici, ili ljubav na djelu naplaćujemo po povlaštenoj

tarifi?

Isus je pao treći puta – i ustao, iz ljubavi, da dovrši djelo spasenja.

Ustajemo li mi iz svojega pada u ljubavi, pa ponovno krećemo biti

svjedoci i djelatnici Božje ljubavi na zemlji?

DESETA POSTAJA - Isusa svlače

Došao je pred mjesto raspeća. I sada ga svlače. Njegova golotinja,

njegova ljudska slabost sada je otkrivena, intime više nema, sve je

predao… Strašna je ljudska intima koja izlazi na vidjelo, bolna je

posljedica spolnosti koja se ne živi u skrovitosti osobe, već se razdaje,

obezvrjeđuje, prodaje i zlouporabljuje.

Da li je naša intima „naša“ ili ju – u duhu ovoga svijeta koji prolazi –

razdajemo i obezvređujemo? Da li je snaga spolnosti u nama nešto sveto

ili nešto relativno – nešto po ugodi i grešnoj prilici?

Poštujemo li dostojanstvo svoje osobnosti i spolnosti, dostojanstvo druge

osobe, dostojanstvo života posvećenog mukom, smrću i uskrsnućem

Isusa Krista?

JEDANESTA POSTAJA - Isusa pribijaju na križ

Dolazi kraj. Uzdignuće na križ, Bogojavljenje pobjede ljubavi. Ali tu je i

bol koja probada njegove ruke i noge, tijelo drhti i muči se, bori se da bi

preživio. I mi smo zaslužni svojim grijesima za njegove boli.

Mislimo li ikada na to da naši grijesi nanose boli Isusu Spasitelju?

A kolike tek mi pribijamo na križ, ne radi spasenja nego iz ljubomore,

ogovaranja, mržnje, zavisti…

Koliku smo mi kalvariju ostavili za sobom tijekom života

kada smo druge osudili nevine i prikovali na drvo prokletstva? A da li mi

znamo strpljivo podnositi nepravdu i tako svjedočiti Božju pravdu i

pobjedu?

DVANESTA POSTAJA - Isus umire na križu

Gotovo je. Završen je život, okončana patnja. Umire čovjek i Bog. Umire,

da sve mrtvo oživi. Ubojstvo je grijeh, i to grijeh koji vapije u nebo, traži

osvetu. Čovjek je bratoubojica od prvih stranica Biblije, a opet i onaj koji

svoga brata ljubi i ne može bez njega.

Jesmo li poštivali dostojanstvo svoga života i života svoje braće?

Jesmo li poštovali svoj život i nastojali održavati svoje tijelo i um zdravim,

ne trujući se alkoholom, drogama, kockanjem, riskirajući život radi raznih

užitaka.

Sjećamo li se kolikom je cijenom plaćen naš život?

TRINAESTA POSTAJA - Isusa skidaju s križa

Podno križa dva su lica: Majke i Ivana. Crkva i Evanđelje, razum i osjećaji,

kao dva plućna krila jednoga tijela. Isus ulazi u mir, završena je muka na

križu, nastupa vrijeme evanđelja, približuje se vrijeme Crkve.

Ljubimo li dovoljno Crkvu? Svoju službu u Crkvi?

Da li smo odgovorni prema svojim dužnostima, školi, studiju, zaposlenju,

zemlji? Slušamo li i nastojimo li vršiti evanđelje?

ČETRNAESTA POSTAJA - Isusa polažu u grob

Grob, mjesto tišine, mraka, truleži… za nas postaje spomenik jedne

patnje koja je promijenila svijet. Isus od groba čini prag – prag prema

vječnom životu, trenutak suočenja sa zemljom i prolaznošću.

Mislimo li dovoljno na „posljednje stvari“ – na vječni život, spasenje…?

Imamo li u životu cilj dosegnuti život vječni ili ugoditi životu

ovdašnjemu?"

KOLIKO NAS SAMO ČESTO GOSPODIN

ISUS "DIŽE I STAVLJA" NA KRIŽ KOJI

"NOSI" OVIM SVIJETOM …

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA!